

Еминевгана



Ժբաբ Anastasia



ROMANTEL,
CE A FOST O PERSONALITATE
COPLESITOARE. CA POET, S-A
REMARCAT PRIN FORȚA DE
SINTEZA A IZVOARELOR
AUTOHTONE ȘI UNIVERSALE,
PRIN IMAGINAȚIE BOGATĂ ȘI
FANTEZIE CREATOARE, PRIN
ÎNĂLTĂREA FILOSOFICĂ ȘI
PRINTR-O VIZIUNE COSMICĂ
ȘI MITOLOGICĂ ASUPRA
OMULUI.

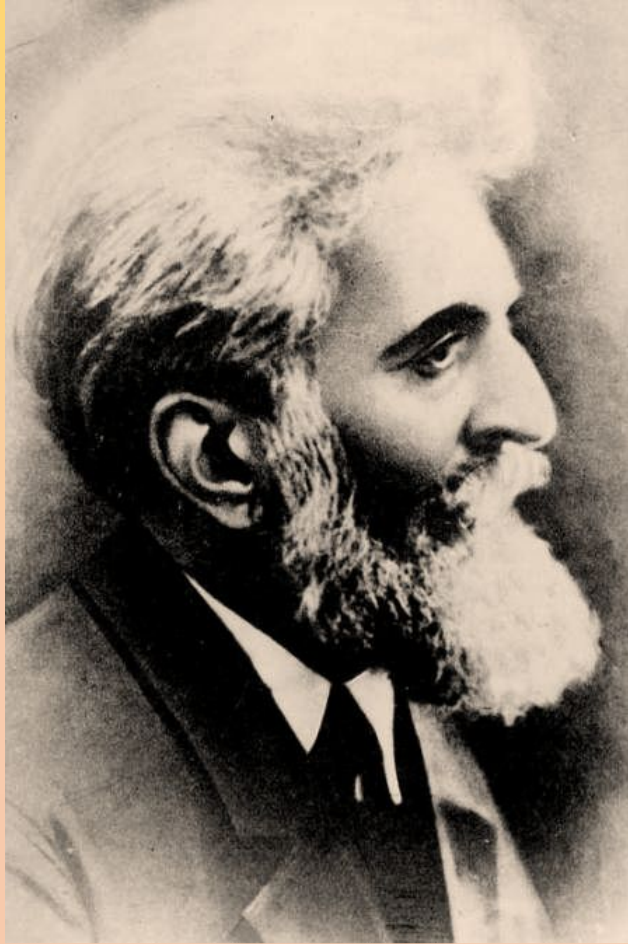




”Numai poetul
Ca păsări ce zboară
Deasupra valurilor

Trece peste nemărginirea timpului.”

Mihai
Eminescu - Numai
poetul...

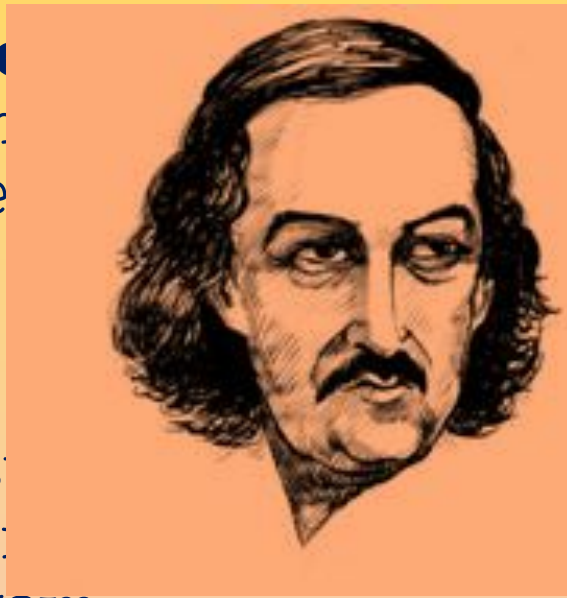


"Eminescu este unul din exemplarele cele mai splendide pe care le-a produs umanitatea. Avem convingerea că dacă mai trăia, sănătos, încă douăzeci de ani, el ar fi fost considerat, fără putință de contestare, ca unul din cei mai mari creatori de poezie din întreaga literatură a lumii. [...] Dar Eminescu nu este numai un poet de geniu. Este ceva mai mult. El este cel dintâi care a dat un stil sufletului românesc și cel dintâi român în care s-a făcut fuziunea cea mai serioasă a sufletului daco-roman cu cultura occidentală"

«Marele poet a avut un mare piteț la
de limba maternă. Limba pentru
Eminescu a fost ca **o materie sfântă** din
care el crea operele sale eterne. **Vasile
Romanciuc** a scris despre acesta în
poezia : «**DE PARCĂ TE AS
EMINESCU**»



Asemeni ramului ce ține
Lumina fructului în por
Cuvântu-i osul sfânt pe
Trăiește sufletul în om.



În grai istoria încape,
Ne-arată-așa precum s
Cu tot cu d^ușmani, cu p
Cu ce-am avut, cu ce avem.

Au poți să-ți uiți pe-o clipă
graiul,
Au poți să-l treci la amîn
Fără de grai - ca fără casă:
Cum să trăiești? Cum să
respiri?

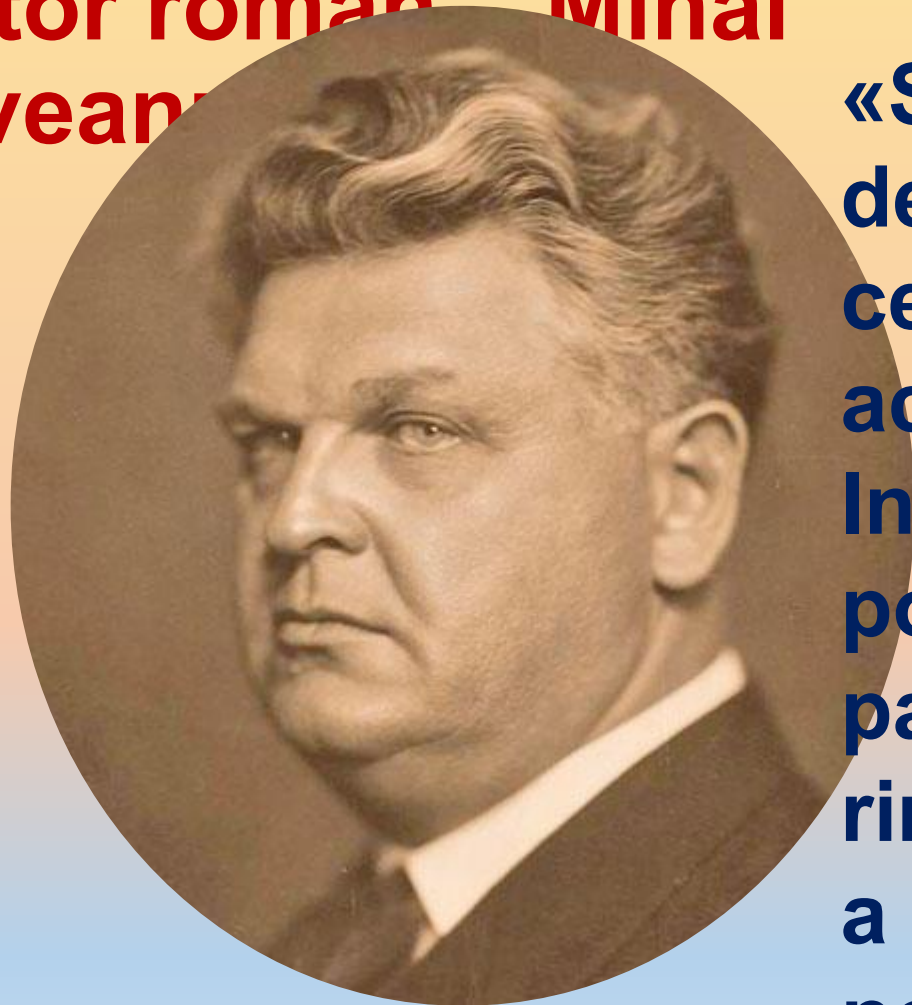
Să-ți fie-atât de drag cuvântul,
Încât, atunci când îl rostești,
Să crezi că înșuși Eminescu

Câți au trecut străini
pe-aicea
În veacuri ce au asfințit,
Ei n-au ochit numai
pământuri -
Și-n graiul nostru au ochit.

De-aceea-n veacuri
zbuciumate

(Destinul nu ne-a răsfătat),
Strămoșii, apărându-și glia,
Și-n graiul și l-au apărat.

**De asemenea despre limbajul
operelor Eminesciene scria marele
prozator român Mihai
Sadoveanu**



**«Sa ne aducem pururi aminte
de Mihai Eminescu,
cel mai ales intre toti scriitorii
acestui neam.
In viata lui scurta a dus arta
poeziei la inaltimi neintrecute
pana astazi, imbogatind ritmul,
rima si expresia artistica;
a dat cuvintelor simple valoare
noua si armonii surprinzatoare,
sentimentelor adancime unica,**

DESCHIS TEMELE VEȘNICE:

DRAGOSTEA, LIMBA, PATRIA, NATURA, TIM

UL, SOARTA GENIULI...ELE.

DESPRE ASEASTA S...VEL BOȚU

«CREAȚIA LUI MIHAI EMINESCU

STA

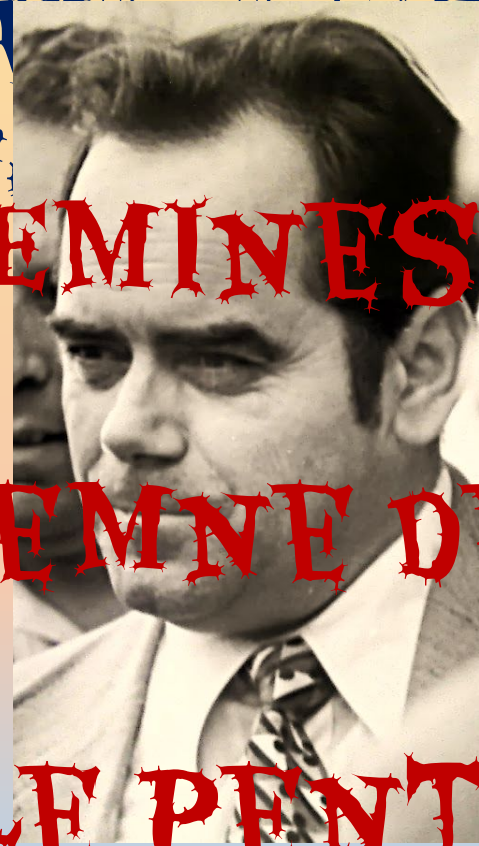
SUB ACELE RARE SEMNE DE

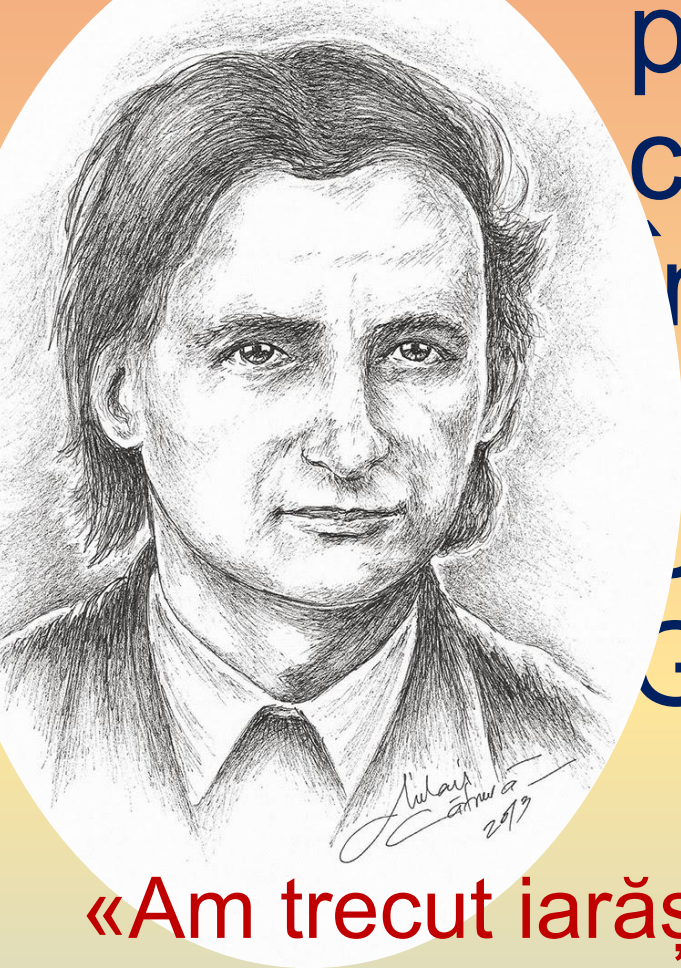
ZODIE

CARE SÂNT VALABILE PENTRU

GENERAȚII ȘI SECOLE.

EA ÎNTRĂ ÎN VIAȚA FIECĂRUIA





podobește Allea Clasicilor în parcul
central al Chișinăului.

În orice timp el este împodobit cu
ori.

Despre asta scria marele poet
Grigore Vieru

«Am trecut iarăși (a câta oară?!)
pe Allea Clasicilor și m-am
oprit, descoperindu-mi capul, în fațamare
Eminescu.

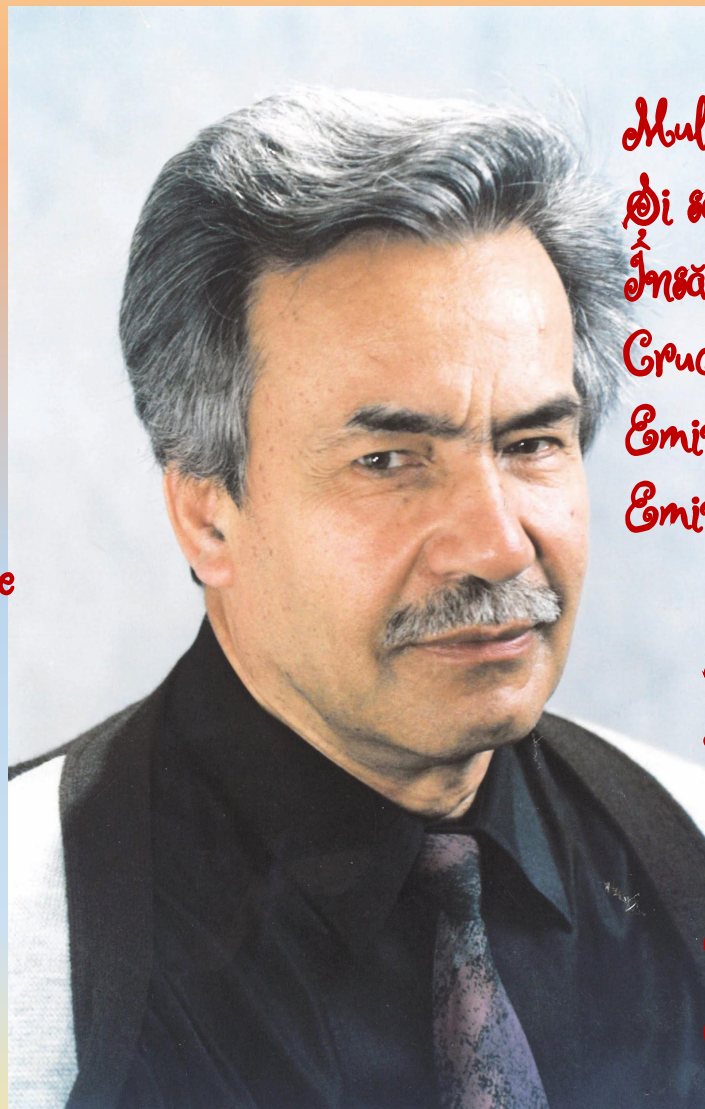
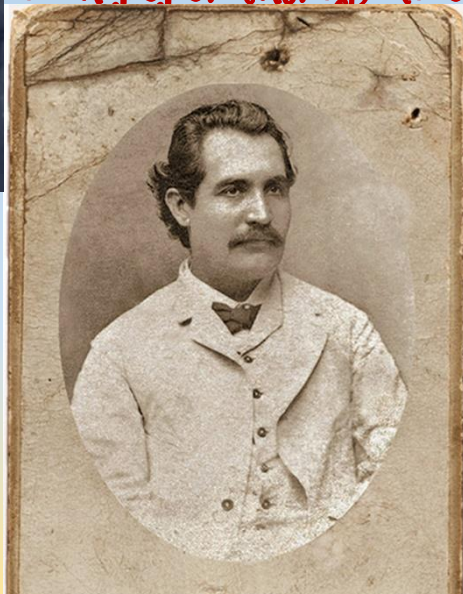
Am îțăles cu pietate pe umărul său o roș
floare





Operele lui Eminescu vor fi mere actuale și vor trezi sentimentele cititorilor și interesul criticilor. D. Matcovschi în memoria lui marele poeta scris poezia «Eminescu»

Eminescu mai trăiește,
Eminescu n-a murit,
Eminescu pășimește,
Și nimeni n-a pășimit.
Cărsul lui e rugăciune
Și se plânge și se cântă
De-un popor întreg, de-o lume



Mulți au vrut să-l bâlbâiască
Și să-l spurce-au vrut, la fel,
Însă țabă românească
Cruce și-a făcut cu el.
Eminescu, deci, trăiește,
Eminescu va trăi

Doarele cât încălzeste,
Luceafărul cât o fi.
Eminescu e făclie,
E o țară cu minuni,
Un izvor cu apă vie,
Care vine din străbuni.”